

ger fra Sverige viser da også, som det er fremhævet i lovforslaget, at markant færre falder tilbage i kriminalitet, hvis de afsoner i hjemmet frem for i et traditionelt fængsel.

Men ligesom i Sverige skal der også her i Danmark være en række forudsætninger på plads, for at man med nogenlunde sikkerhed kan fremskrive konklusionen fra Sverige, altså at færre falder tilbage i kriminalitet. Vi må sikre, at den medfølgende behandling, som selvfølgelig skal ske, er tilstrækkelig, og det er meget vigtigt, at vi er opmærksomme på, at det, at man sætter en elektronisk chip på ankelen af en person, jo ikke løser det alkoholproblem, som oftest gemmer sig bag spirituskørsel.

I lovforslaget er der nævnt en række kriterier, som skal være gældende, for at man kan komme under denne ordning, eksempelvis at man skal have fast bolig eller fast arbejde. Der kan dispenseres, nuvel, men hvad er grundlaget for de dispensationer, som kan finde sted? Hvad med de personer, som ikke opfylder kravet til at få dispensation fra den oprindelige ordning? Hvad med de behandlingstilbud, de pågældende jo stadig har behov for? Hvad sker der med dem? Bliver de svækket som konsekvens af den nye ordning her?

Endelig er der spørgsmålet om ressourcerne til Kriminalforsorgen. Hvis dømte spiritusbilister sendes hjem til deres lejlighed, risikerer vi jo faktisk, at når de kommer tilbage, står øllene populært sagt stadig på køl i køleskabet, og heller ikke med en elektronisk fodlænke er der særlig langt hen til køleskabet for at åbne den nye øl. Ergo er vi nødt til at sikre, at der er tilstrækkelige ressourcer til, at der også kan føres tilsyn med de folk, som vender hjem og skal afsones med en elektronisk chip, for ellers kan forslaget vise sig at være meget lidt nyttigt.

Lovforslagets andet element vedrører, som det også har været fremført, en ændring af straffuldbyrdsloven, især angående spørgsmålet om muligheden for at udelukke indsatte fra fællesskabet på den enkelte institution under Kriminalforsorgen. Socialdemokratiet stod i spidsen for de seneste ændringer af straffuldbyrdsloven om mulighederne for at udelukke indsatte fra fællesskabet på den enkelte institution. Som også Venstres ordfører var inde på, er der her tale om en balance, og især set i lyset af de udvidede muligheder, der ligger her, er jeg glad for at høre, at man også fra Venstres side er klar til at tage en diskussion om de retssikkerhedsmæssige konsekvenser af de udvidede mulighe-

der, man nu giver justitsministeren subsidiært Kriminalforsorgen for at udelukke indsatte fra fællesskabet.

Kl. 13.25

SR-regeringen stod i spidsen for at gøre det muligt at udelukke såkaldte negativt stærke fanger og specielt rockerne fra vore fængsler. Årsagen var dengang som nu – det er vi helt opmærksomme på – trusler om vold og andet mod andre indsatte og de ansatte i Kriminalforsorgen. Det er fuldstændig uacceptabelt, og vi skal selvfølgelig gøre vort til at sikre, at der er ordnede forhold, også for medarbejderne og de øvrige indsatte, så vi kan sikre, at når folk er færdige med at afsones i Kriminalforsorgens institutioner, kommer de ikke ud som mere kriminelle, men gerne som mindre kriminelle.

Det er klart, at voldelig opførsel ikke kan undskyldes, men det er også værd at være opmærksom på, at også her er der selvfølgelig en årsag til, at spændingen er eskaleret så voldsomt, som den er. Vi har flere gange diskuteret det, og alle synes at være enige om, at de meget trange kår, som skyldes, at belægningsprocenten er hævet, så der er mange flere i fængsel, end kapaciteten er til i øjeblikket, skaber en fuldstændig uholdbar situation i Kriminalforsorgens institutioner.

Derfor vil Socialdemokratiet selvfølgelig også benytte denne lejlighed til at gøre opmærksom på, at det er vigtigt, at regeringen får ryddet op i Kriminalforsorgen. Den ubalance, regeringen har skabt med sin retspolitik, er en væsentlig årsag til mange af de problemer, dette forslag skal forsøge at løse, og vi synes faktisk fra Socialdemokratiets side, det er ret imponerende, at man ikke reflekterer over, at der selvfølgelig er en årsag til de problemer, som er skabt.

Med disse kommentarer og spørgsmål ser Socialdemokratiet frem til et grundigt udvalgsarbejde med forslaget.

Kim Christiansen (DF):

Lovforslaget falder i to dele, som det også er blevet sagt tidligere.

Det første hovedformål med lovforslaget er ændring af straffuldbyrdsloven ved at indføre mulighed for, at personer, der er idømt ubetingede fængselsstraffe på indtil 3 måneder for overtrædelse af færdselsloven, efter ansøgning skal kunne udstå straffen på bopælen. Under afsoningen skal den dømte bære denne berømte elektroniske fodlænke.